

[Storgaard.]

har stor interesse i at læse sådan forbryderlitteratur? Jeg tror i høj grad, denne litteratur er medvirkende til at lede børns tanker ind i forkerte baner.

Må jeg i øvrigt benytte lejligheden til at takke den højtærede minister for de i § 54 foreslåede rådgivningsklinikker; jeg tror, at disse i høj grad kan være til hjælp for børneværnet.

Til slut vil jeg gerne udtale min glæde over, at det i § 90 er foreslået, at direktøren og inspektørerne skal tilse de forskellige institutioner 2 gange årligt; jeg kunne dog godt have ønsket, at der havde været tilføjet et „uansmeldt“.

Vi kan vel nok blive enige om i det høje ting, at man aldrig skal fjerne et barn fra hjemmet — uanset, om dette er fattigt eller rigt — før man er klar over, om barnet tager skade af at forblive i hjemmet. Men jeg har også den opfattelse, at der i børneværnene — gud ske lov — ingen politisk stillingtagen finder sted. I børneværnene drejer det sig først og fremmest om barnets vel, ganske uanset politiske opfattelser, og det er altid en stor glæde at bemærke dette ved arbejdet i et børneværn. Jeg mindes, at der har været tider, hvor der er blevet gjort forskel på fattig og rig i børneværnet, men jeg har den opfattelse, at hjemmene — hvad enten det er optagelses- eller opdragelseshjem — skal være sådan, at barnet dér mærker den kærlighed, som det skulle have haft, men måske ikke fik, hos faderen og moderen. Vi har mange prægtige hjem, og når man kommer der, føler man med det samme tilliden og kærligheden mellem børnene og forstanderparret; men man kan også komme ud for hjem, hvor man får følelsen af respekt, men hvor der er kulde til stede i hjemmet, og det er ikke nok, at man beder fadervor morgen og aften, der skal oprigtighed til, for at børnene kan elske det som deres hjem.

Når man på et sådant hjem med lukkede afdelinger spærrer et ungt menneske inde flere måneder i et lille firkantet rum med gitter for vinduet — et vindue, der sidder så højt oppe, at han ikke kan se ud i naturen — så tror jeg han kommer til at hade hele samfundet og tit og ofte ender som forbryder.

Jeg vil slutte med endnu en gang at takke den højtærede minister for lovforslaget. Mit parti lover velvillig behandling deraf.

Arne Bertelsen: Mit parti kan støtte det fremsatte lovforslag. Det drejer sig i det væsentlige om en tilretning og samling af allerede gældende lovregler. Der findes i lovforslaget enkelte reelle forbedringer. I § 20 udvides således amtets lokale beføjelser på bekostning af landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, en mindre decentralisering, som nok vil forenkle administrationen.

Som det ærede medlem hr. Mørk var inde på, har de i § 54 omtalte rådgivningsklinikker haft meget store fødselsveer, og jeg mener ligesom det ærede medlem, at det er en nyttig ændring, der er sket med hensyn til tilskudsreglerne. De er simplificeret og vil give mindre diskussion om fordelingen af driftsudgifterne mellem de enkelte kommuner og forhåbentlig hjælpe disse rådgivningsklinikker i gang noget hurtigere.

Videre giver § 72 direktøren for børne- og ungdomsforsorgen beføjelse til at bestemme i stridstilfælde, hvor forsorgen skal udføres. Dette er det eneste rimelige, al den stund direktøren gennem sine inspektioner har det fornødne kendskab til de enkelte institutioner og derfor bedst kan vælge det egnede sted for den enkelte, der inddrages under forsorgen. Det var ikke rimeligt, når direktøren i en del tilfælde kun var rådgivende. Jeg er også ganske enig med det ærede medlem hr. Søren Andersen, som kom ind på dette spørgsmål.

Om § 57 skal jeg dog bemærke, at de regler, som for tiden gælder for aflønning af ledere og medarbejdere under børne- og ungdomsforsorgen, ikke er sådan, at de kan fremme tilgangen af kvalificeret personale. Dette er påpeget af det pædagogiske og økonomiske nævn, men der er ikke sket forbedringer. Jeg vil gerne henstille til den højtærede socialminister og til det kommende udvalg at se nærmere på dette spørgsmål.

Endelig vil jeg gerne henlede opmærksomheden på § 96, stk. 2. Her forudsættes det, at de specielle hjem for adfærdsvanskelige børn og unge udbygges med specialafdelinger, men dette er jo næsten ikke sket i de 2 år, loven har været gældende, skønt